

Predivan kaos
Jessica Urlich

Biblioteka Toya

Jessica Urlichs, Predivan kaos

NAKLADNIK: Bude Sanja, Barutanski jarak 104, Zagreb

ZA NAKLADNIKA: Sanja Srdić Jungić

UREDILA: Sanja Srdić Jungić

PREVELA: Maja Klarić

LEKTURA I KOREKTURA: Željka Jelićanin

REDAKTURA: Ivana Krnić

GRAFIČKO OBLIKOVANJE I DIZAJN KORICA: Lunin grafika

TISAK: KERSCHOFFSET d.o.o., Zagreb

MJESTO I GODINA IZDAVANJA: Zagreb, ožujak 2026.

NASLOV IZVORNIKA: Beautiful Chaos

Copyright © Jess Urlichs, 2024

First published as BEAUTIFUL CHAOS in 2024 by Penguin Life, an imprint of Penguin General.

Penguin General is part of the Penguin Random House group of companies.

No part of this book may be used or reproduced in any manner for the purpose of training artificial intelligence technologies or systems. This work is reserved from text and data mining (Article 4(3) Directive (EU) 2019/790).

Copyright © za hrvatsko izdanje: Bude Sanja 2026.

Copyright © za hrvatski prijevod: Maja Klarić i Bude Sanja 2026.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove knjige ne smije biti objavljen ili pretisnut bez prethodne suglasnosti nakladnika i vlasnika autorskih prava.

ISBN 978-953-47027-0-3

CIP zapis je dostupan u nacionalnom skupnom katalogu knjižničnog sustava Bukinet pod brojem 991005942951609366..

Jessica Urlichs

Predivan kaos

S engleskoga prevela Maja Klarić

Bude Sanja.

Zagreb, 2026.

Sadržaj

Uvod	11
Dobro došla u majčinstvo	14
Postajanje majkom	16
Nosim te	19
Prije nego što postanemo dvoje	22
Bio si to ti	23
Baby Blues	26
Vidim samo tebe	29
Dani s novorođenčecom	33
Draga mama	35
Moj svijet	39
Od jedne mame drugoj	41
Poruka	45
Sva moja godišnja doba	49
Koža majke	51
Govorili su	54
Volim te	55
Maleni moj	57
Bdijem s tobom	60
Čarolija	62
Ja ću se sjetiti	63
Postpartum je zauvijek	65
Dolazim kada me zoveš	67
Prvi osmijeh	70
Zdravo, stara prijateljice	73
Moje sve	75

Hvala ti	77
Osamnaest ljeta	79
Čekaj i vidjet ćeš	82
Mama, predivna si	86
Paradoks majčinstva	89
Kada kažem da si sve	92
Rabljena robica	93
Uvijek ćeš biti moja beba	94
Što bih poručila sebi kao novorođenoj mami	97
Danas puniš godinu dana	100
Ti prije mene	102
Imaš bebu, a čekaš još jednu	105
Divlje dijete	106
Trepni i propustit ćeš	108
Pismo prvorodnom	110
Ja sam tvoje sigurno mjesto	113
Svaka mama	117
Jedan pa dva	120
Draga prijateljice	123
Ono što znam	126
Danas puniš dvije	130
S tobom	133
Omiljeni	135
Drago drugo dijete	137
Nije svaki dan prekrasan	139
Samo da znaš	142
Nisi „samo“	143
Danas puniš tri	145
Dječak će uvijek trebati svoju mamu	147

Odrastanje	150
Mama vila	152
Ostani malen	154
Mrvu po mrvu, puštam	156
Danas puniš četiri	159
Ne znam sve	161
Samo minutu	164
Majka u mraku	167
Dragi mužu (budućnost može pričekati)	169
Mama kod kuće	173
Izbacivanje	176
Moje naposljetku	179
Hoćeš li se sjećati?	183
Moj životopis	186
Danas puniš pet	190
Živjeli mi	192
Tražeci nju	195
Njemu na znanje	198
Njoj na znanje	201
S tobom	204
Sudbina	205
Za tebe, učinit ću sve	207
Da si ljubavno pismo	211
Neprijemljen	213
Sve što ću znati o tebi	215
Volim te, ali sebi nedostajem	219
Kad odem odavde	222
Zahvale	225

Za majke koje jedna drugu prate doma.

Uvod

Imala sam pet godina kad sam napisala prvu pjesmu i otkrila koliko je uzbudljivo čitati i pisati o nečemu posve običnom.

Cijelog života pišem, uglavnom za sebe, ali s vremenom se moj odnos prema poeziji promijenio, postala je način na koji „obično” pretvaram u „magično”. Tek otkako sam postala majka osvijestila sam činjenicu da je i to obično zapravo neobično – moja su me djeca podsjetila na to, kao i na petogodišnju mene.

No unatoč svetosti i nježnosti ranoga majčinstva, ono je sa sobom donijelo i borbe, pa sam pisala i o tome. O usponima, padovima, smetenosti, gubitku identiteta, rastu, nemilosrdnim i prekrasnim načinima na koje naša djeca postaju zrcala u kojima se ogledamo. Odlučila sam pjesme podijeliti na internetu (nakon podosta suprugova nagovaranja). Bilo je užasno zastrašujuće izložiti se i suočiti sa svijetom, ali je isto-vremeno i nalikovalo na dugačak izdah.

Ono što je počelo kao natuknica u bilješkama u mobitelu uskoro se pretvorilo u pjesme i prozu koje su se nadaleko dijelile. Podignuo se val – i druge su majke počele govoriti isto, ogolivši vlastitu ranjivost. Nije prošlo dugo prije nego što sam se zatekla u središtu prekrasnog virtualnog sela (kako se meni činilo), istog onog koje me i potaknulo da napišem knjigu. Dijeljenje ovih iskrenih riječi s vama na mene djeluje katarzično i iscjeljujuće, jer majčinstvo je zbunjjuće,

i prekrasno, i zahtjevno, i ponizno. Obožavamo svoju djecu, ali ponekad nedostajemo same sebi. Fine su to nijanse i, premda postoje mnogi različiti putevi, majčinstvo nas povezuje. Dakle, da, plaši me kad pomislím da moje srce, izloženo na papiru, putuje svijetom, ali onda se sjetím tko sve iščitava to moje srce i znam da je u redu, jer će shvatiti.

Nadam se da će vas ove riječi podsjetiti na neko vaše vrijeme u prošlosti ili vam pružiti uporište u trenutku u kojem ste sad.

Nadam se da ćete se osjećati viđenima u cijelom tom predivnom kaosu.

Dobro došla u majčinstvo

Ušla sam u majčinstvo
na mala vrata.
„Ovo je Majčinstvo”, pisalo je.
Žene su sjedile u prugastim majicama
i uljudno čavrljale.
Stvari po podu,
natrpane vrećice,
nervozni osmijesi.
Povezane majčinstvom,
razdvojene prešućenim istinama.
A onda je jedna rekla:
„Volim biti mama, ali je i jako teško”
i odjednom se više nisam osjećala usamljeno.

*A onda je
jedna rekla:
Volim biti mama,
ali je i jako teško
i odjednom se više
nisam osjećala
usamljeno.*

Postajanje majkom

Kažu – za ovo sam stvorena,
ali ja nisam tako sigurna,
majčinska uloga nije čučala
u djevojci koja sam bila.

Nije sanjala košmarne snove,
od noći svoja sjećanja tkala,
kad bi se nebo preodjenulo,
svjetlosti se ponadala.

Nikad nije bila tako spokojna
kad bi joj srce zalutalo,
nije se osjećala tako čvrstom
dok joj se tijelo raspadalo.

Nije poznavala valove boli
što je u kosti utkana,
kretati se bez te težine
ni plesati sama.

Nije bila ovoga oblika,
tijela bolna i polomljena,
iz male klice srce stvori dom
čija su vrata uvijek otvorena.

Nije znala da s nekim može
spajati planinske vrhove
razdijeljene oceanima
gradeći majušne mostove.

Nije imala pojma da ljubav
u mjesto pretvori osobu,
da dom nastane u zagrljaju,
u njihovu mirisu i licu.

Nije osjetila takvu vrst težine
ni kako vrijeme dah suspregne,
tišinu koja te zaglušuje
i davanje kad ništa ne ostane.

Nije se morala pretvarati da zna,
a vječno se pitati je li u krivu,
dok ne shvati da se nije pretvarala,
već da je oduvijek znala istinu.

Osjećaji joj nisu tekli kao rijeke,
vrijeme nikad nije bilo praznije,
pa ipak toliko bogato
nečim nebitnim prije.

Nije znala da joj priroda
može tako leći na grudi,
nečije odrastanje nuditi spokoj
koji njoj odmor ne nudi.

Premda kažu – za ovo sam stvorena,
ja ću na to reći – ne,
nisam ja od sebe stvorila majku,
majčinstvo je stvorilo mene.

Nosim te

Nosila sam te.
Srce je zakucalo i postao si otkucaj.
Moje bilo,
prva uspavanka koju sam pjevala.
Kroz bol i neznanu snagu donijela sam te
na ovaj svijet.
Moja koža i miris, tvoj prvi instinkt.
Disati pored tebe, dok udišeš život u mene.
Umornih kostiju i teških kapaka,
nosila sam te.
Bolna tijela i punog srca,
nosila sam te.
Gorućom ljubavlju
srca su nam šaputala dok bi tonuo u san.
Premda ću plakati, a i ti ćeš,
nastavit ćemo ploviti,
s tobom za kormilom.
Ovim ti riječima obećavam
da ću te nositi zauvijek.
Kakva je privilegija biti ovoliko voljena.
San će doći.
Obale će se pojaviti.
U redu je ako želiš samo biti.
Dah po dah.

Ja ću te nositi.
Kad god treba.
Jer i ti nosiš mene.

*Kakva je
privilegija
biti ovoliko
voljena.*

PREDIVAN KAOS, JESSICA URLICHS

Prije nego što postanemo dvoje

Uskoro više nećemo biti jedno.
Nećemo se kretati u istome ritmu,
srca neće složno kucati iznutra.
Bit će to posljednji put da si mi ovako blizu.
Jednog ćeš dana krenuti svojim putem,
kakva ćeš samo blaga naći,
kakva mjesta otkriti,
uspjehe postići.
Nezamislivo mi je sada, u ovome trenutku,
da tome neću posvjedočiti.
Da će jednoga dana netko drugi dijeliti tvoje tajne i
raspoloženja
i poznavati te mnogo bolje od mene.
Pričat ćeš priče koje nikad nisam čula,
ali naše će zauvijek u meni odjekivati.

Bio si to ti

Nije to bilo tako davno.
Ugledala sam te i rastopila se.
Pri našem prvom susretu
držala sam te, držao si me.

Oboje na razmeđu svjetova,
ti si se vraćao doma.
Nečem novom, pa ipak poznatom,
znam te, sad i mene netko zna.

Naša su se srca već srela,
poznaju se iz sna.
Ti si moje zrcalo,
vidim te, i ja sam viđena.

Znam te kao što znam sjećanje,
kao što koža za kožom vapi,
a kad se osjećam izgubljeno,
tvoj siguran put me vrati.

Kao što tijelo zacjeljuje
i zvijezde blistaju iznad nas,
oblikuješ me kao od gline,
volim te, i ja sam voljena.

Kao da smo živjeli tisuću života,
u svakom jedno drugom pripadali.

Bio si to ti, dragi,
cijelo vrijeme,
svaki put to bio si ti.

*Bio si
to ti, dragi,
cijelo vrijeme,
svaki put to
bio si ti.*